

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡ ΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 15 Νοεμβρίου 1953

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 2ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000

ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΘΕΡΜΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὴν

Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Περιοδικοῦ
«Μαθητικὴ Ἡχώ»

Ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου καὶ τὰ συγχαρητήριά μου διότι προτίθεσθε νὰ συνεχίσετε καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος τὴν ἐκδόσιν του.

Παρακολουθήσας μὲ στοργὴν τὴν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος 1952—53 ἀνελλιπὴ ἐκδόσιν του, διεπίστωσα μετὰ χαρᾶς ὅτι τοῦτο ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὸν σκοπὸν του, ὃν προέθετο, τούτεστιν νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὰς σελίδας του πᾶν ὥραϊον καὶ ἐκλεκτὸν προϊόν, ὃπερ ἔχει νὰ παραγάγῃ ἡ σπουδάζουσα νεότης Μέσης Παιδείας Κρήτης. Τὸ ὅτι δὲ κατωρθώσατε παλαιότες ἐναντίον πολλῶν δυσκολιῶν καὶ ἀντιξοοτήτων διὰ νὰ φθάσετε μέχρι τέλους αἰσιῶς καὶ νὰ ἐπαναρχίσετε ἤδη τὸ γ', ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του, —διότι κατὰ κανόνα τὰ μαθητικά καὶ συναφῆ περιοδικὰ εἶναι θνησιγενῆ— εἶναι τοῦτο τίτλος τιμῆς δι' ὑμᾶς, γεγονός ὃπερ ἐλέγχει καὶ ὅτι τοῦτο ἱκανοποίησεν ἀρκούντως τὸ ἀναγνωστικὸν του μαθητικὸν κοινὸν μὲ τὰ θαυμασία δημοσιεύματά ἐν αὐτῷ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ λοιπὸν τῆς ἐπ' αἰσίους οἰωνοῖς ἀρχομένης σήμερον νέας περιόδου ἐκδόσεως τῆς «Μαθητικῆς Ἡχοῦς», ἱκανοποιῶν καὶ ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν σας, εὐχαρίστως σὰς γράφω διὰ τὸ περιοδικόν σας μερικὰς ἐν συνεχείᾳ σκέψεις μου.

Ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα μυστήριον. Ὑπάρχει ἐν αὐτῇ πολὺ τὸ ἀκατάληπτον καὶ ἀνερμήνευτον, ἐμφανίζεται μίᾳ σύγχυσις ἓνα *confusio* παντοῦ, γενικόν, ἀλλὰ καὶ ἀντιξοότητας καὶ δυσκολίας ἐμφανίζει αὕτη πολὺ μεγάλας. Ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ τὴν νοιώσῃ βαθειὰ καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ χάριση πολλὰ ἀπὸ τὰ μυστικά της πρέπει νὰ εἶναι καὶ νὰ γίνῃ ἐπιδέξιός χειριστῆς της, ἀλλοιῶς θὰ ἀπορροφηθῇ ἀπ' αὐτήν, θὰ πέσῃ εἰς τὴν δίνην της καὶ θὰ συγκυλισθῇ μαζύ της χωρὶς

νὰ ἐννοήσῃ τίποτε· θὰ φύγῃ οὗτος ἀπὸ τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς ζωῆς ἀνίδεος, ἀμαθῆς, ἀγωνίων καὶ δυστυχῆς.

Ἡ ζωὴ αὕτη, ποὺ κατὰ τὸ πλεῖστον ζῶμεν εἶναι ζωὴ φυσικὴ, φυσιολογικὴ. Ἐργαζόμεθα σωματικὰ καὶ πνευματικὰ διὰ νὰ ἱκανοποιώμεν τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Αὕτη ἡ ἀπασχόλησις μᾶς ἀπορροφᾷ μέγα μέρος τῆς ζωῆς μας. Κέντρον καὶ στόχος τῶν προσπαθειῶν μας εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν φυσιολογικῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀναποσπάστως μετ' αὐτῆς συνδεδεμένων κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων.

Ἀσθμαίνων καὶ ἀγωνιῶν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κόσμος—φέρεται πρὸς αὐτάς καὶ ὅσο προσπαθεῖ νὰ τὰς ἱκανοποιήσῃ ἐπὶ τοσοῦτον αὐταὶ τὸν ἔλκουν, τὸν ἀπορροφῶν, τὸν κάμνουν ὑποχειρίων των εἰς τρόπον ὥστε οὗτος νὰ μὴ βλέπῃ καὶ νὰ μὴν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἐγίνε δοῦλος αὐτῶν ὅτι ἀπώλεσε τὴν ἐλευθερίαν του. Ἐκεῖ εἰς τὴν κατὰστασιν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἡ γαλήνη· εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ χαρὰ καὶ ἀληθινὴ εὐδαιμονία. Ἡ κατὰστασις αὕτη δὲν εἶναι ἀσφαλὴς, στερεὰ ἐπὶ τῆς ὁποίας βασιζόμενός τις θὰ ἠδύνατο νὰ σταθῇ καὶ νὰ ἐποπτεύσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ φαινόμενά της. Ὁ μὲ αὐτὴν ἀναστρέφόμενος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἔχῃ ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασιν της καὶ συνεπῶς καὶ τὴν ψευδαίσθησίν της.

Κάποια ἄλλη λοιπὸν ζωὴ ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος ἐγγυᾶται μίαν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν προβλημάτων, ὅλης τῆς φυσιολογικῆς ζωῆς μὲ ὅλας τὰς ἀνάγκας της. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ πνευματικὴ ζωὴ, ἡ χριστιανικὴ ζωὴ. Αὕτη πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν καὶ τὸ κριτήριον, τὴν λυδίαν λίθον διὰ τὴν ἀξίαν ἢ ἀπαξίαν τῆς ὅλης ἄλλης ζωῆς. Μόνῃ ἢ κατὰ Χριστὸν πνευματικὴ ζωὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαναπαύσῃ, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις αἰσθάνεται

κενόν, τὴν ἀγωνίαν, τὸ δέος ἀπὸ τὴν συνήθη αὐτῇ ζωῇ. Ὁ Πλάτων λέγει εἰς τὸν «Κρίτων» τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο «οὐ τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον», ἐνθα τὸ «εὖ ζῆν» εἶναι ταυτόσημον μὲ τὸ «ἠθικῶς καὶ δικαίως ζῆν» καὶ συμπληρώσω ἐγὼ καὶ τὸ Χριστιανικῶς ζῆν.

Εἶναι ἐπάναγκες ὅπως πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ἰδιαιτέρως ἡ εὐγενής, ἡ φέρελπις καὶ στρατευομένη νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἥτις κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν δόξαν, τὴν τιμὴν καὶ τὸ μέλλον τῆς, μ ο χ θ ή σ ω μ ε ν διὰ τὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν πνευματικὴν χριστιανικὴν ζωὴν εἰς τὸ εὐρὺ κοινόν, διότι μόνον αὕτη, ὁ βαθεὺς πνευματικὸς στοχασμός, καὶ ἡ βαθεῖα χριστιανικὴ ζωὴ θὰ φέρουν τὸν ἄνθρωπον, τὸν λαόν, εἰς τὴν θέσιν, ἥτις τοῦ ἀξίζει, ἥτις τὸν τιμᾷ καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὸν ἀφήρπασαν σκότiai δυνάμεις.

Ὁ νέος ἄς ἡγηθῇ πρῶτος αὐτὸς εἰς μίαν τοιαύτην ἐξόρμησιν πνευματικῆς ζωῆς, ἄς διαθέσῃ διὰ τὸν ὕψηλόν καὶ εὐγενῆ αὐτὸν σκοπὸν ὅλας τοῦ τὰς δυνάμεις, τὰς ἀνεξαντλήτους καὶ ἀνεπάρκους δυνάμεις, καὶ ἄς μὴ δειλιάσῃ πρὸ τῶν δυσκολιῶν. Τοιοῦτου ἔργου «τὸ ἄθλον καὶ ἡ ἐλπίς μεγίστη» (Πλάτων), Ἄλλως τε «τούς πόνους ἀγαθοὶ τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδέν οὐδαμοῦ» καὶ «μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει» καθὼς θέλει ὁ μέγας τραγικὸς Εὐριπίδης (Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις).

Εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ αὐτῇ προσπάθειαν ὁ νέος πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τρία βασικά καὶ θεμελιώδη, τὸ τρίπτυχον αὐτό, τὴν Ἀλήθειαν, τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἀγάπην.

Πρέπει νὰ μοχθῇ καθεὶς διὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἀγίας καὶ ἀειφεγγεῖς καὶ ἀκηράτους ἀρετὰς διὰ τὴν κατίσχυσιν, διὰ τὸν θρίαμβόν των καὶ τὴν κατοχὴν των.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἡ οὐσία τῆς ζωῆς. Τὸ ἀτίμητο στεφάνι αὐτῆς παίρνει ἐκεῖνος ποὺ πασχίζει εἰς τὴν ζωὴν του γιὰ τὸ ἀληθές, γιὰ τὸ εἰλικρινές, γιὰ τὸ ἀγνόν καὶ τὸ καθαρὸν.

Ἡ Πίστις εἶναι ἡ ὑπόστασις τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ βακτηρία τῆς ἐπιγείου ταύτης ζωῆς διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἄλλης, τῆς μεταθανατίου, καὶ ἡ Ἀγάπη τὸ πλήρωμα καὶ τὸ ἐπιστέγασμα ὅλων καὶ ἀπασῶν. Χάριν αὐτῶν ἀξίζει νὰ μοχθῇ καὶ νὰ πάσχη τις. Χαρακτηρίζουν δὲ αὗται τὸν ἀνώτερον ἄνθρωπον, τὸν πνευματικόν, τὸν εὐγενῆ, τὸν θεῖον, τὸν πραγματικὸν ἄνθρωπον.

Εὐχῆμαι πᾶν καλὸν καὶ εὐγενές εἰς τὴν εὐγενῆ νεολαίαν τῆς Κρήτης.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων

Μέσης Ἐκπ)σεως Κρήτης

Κ. ΜΠΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ο Κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ".

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς «Μαθ. Ἡχοῦς» ἀπέστειλε εἰς τὸν κ. Νομάρχην Χανίων σειρὰν τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκδοθέντων φύλλων, ὥς ἐλάχιστον δῶρον ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Ὁ κ. Νομάρχης εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ στείλῃ τὸ πάρα κάτω γράμμα εἰς τὸν κ. Γυμνασιάρχην τοῦ Β' Γυμνασίου. Τὸν εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας καὶ τὸν βεβαίωνομε ὅτι τὰ λόγια του ποὺ τόσο μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς ἐνθουσιάζουν δὲν θὰ τὰ ξεχάσωμε ποτὲ στὴ ζωὴ μας καὶ ὅταν ἀκόμη ἐγκαταλείψωμε τὰ μαθητικά μας θρανία.

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Καναβελά-
κην Γυμνασιάρχην Β' Γυμνασίου Ἀρ-
ρένων Χανίων Ἐνταῦθα

Κύριε Γυμνασιὰ χα,

Μέ πολὺ συγκίνησῃ λαβὰ τὸ θαυμάσιο Περιοδικὸ «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ» τοῦ Γυμνασίου σας, ποὺ εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἀποστείλῃτε ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν σας.

Ἡ συγκίνησή μου εἶναι πιὸ μεγάλη γιὰ τὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου σας θυμήθηκαν τὸ ταπεινὸ ἔργο μου καὶ μοῦ χάρισαν ἔτσι μιὰ ἀπὸ τίς εὐτυχέστερες μέρες τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς μου.

Εἶχα πάντοτε τὴν κρυφὴ ἐλπίδα, ὅτι παρ' ὅλες τίς κακότητες τοῦ καιροῦ μας, στὴ μαθητικὴ ψυχὴ θὰ εὕρισκα τὴν ποθητότερη συντροφιά, τὸν ἱερώτερον ἐνθουσιασμό γιὰ ν' ἀνοίξουμε τὸ δρόμον ποὺ φέρνει σὲ μιὰ καλύτερη μέρα γιὰ τὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα.

Τώρα ἡ ἐλπίδα μου ἐγίνε πίστις. Καὶ ἡ πίστις μου θεμελιώθηκε ἀπὸ τὴ ζωηρὴ ἐντύπωσιν πυὺ μοῦ ἔκαμε τὸ Γυμνάσιόν σας, ὡς σύνολο.

Εὐχαριστῶ ὅλους σας γιὰ τὸ ἀνεκτίμητο δῶρον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀγνή σας ψυχὴ δὲν θὰ μὲ διαψεύσῃ στὸ δράμα νὰ πιστεύω ἀδίστακτα πῶς σὲ καλύτερα χέρια ἐμπιστευόμεθα τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ ἀνδρειωμένο Νησί τὴν Κρήτην, θὰ διατηρήσω μιὰ ἀπὸ τίς καλύτερες ἀναμνήσεις, τὴν γεμάτην πολιτισμὸ χειρονομίαν σας.

Ὁ Νομάρχης

Β. Ν. ΤΣΩΧΟΣ

Πάνε πολλά χρόνια από τότε, άμέτρητα.

Ένώ ο ήλιος συνεχίζει την άένχον κίνησίν του άπο-
σπάται ένα κομμάτι άπ' αυτόν, μία διάπυρος μάζα ή
δποία άρχίζει νά περιστρέφεται γύρω του. Έτσι ή
έπιστήμη έξηγεί την δημιουργίαν της γής. Ο ήλιος
έξακολουθεί νά στρέφεται περί έαυτόν και επί της
άκολουθήσεως τούτου γής άρχίζει νά δημιουργείται
ή πρώτη λάμψη της ζωής. Την λάμψιν αυτήν άκο-
λουθεί μετά από τρείς γεωλογικούς αιώνες ή έμφά-
νις τού ανθρώπου. Ο άνθρωπος κατ' άρχάς ζή στο
υπαιθρον φοδούμενος τά πάντα. Όλα τού προξενούν
ένα δέος: Ζη διαρκώς με την άγωνίαν στην ψυχήν.
Σιγά σιγά όμως τά μάτια της νούσεως του άνοίγουν.
Νοιώθει την άνάγκην της δημιουργίας κοινωνίας, και
την δημιουργεί. Τά φαινόμενα της φύσεως πού άλλο-
τε τού προξενούσαν τόνον φόδον, τώρα με την συχνήν
έπανάληψιν δέν τόν φοδίζουν, διότι ξέρει τά άποτε-
λέσματά των. Τού φαίνεται όμως παράξενον πού όφεί-
λονται ταύτα, ποία είναι τά αίτια πού τά προξενούν,
άκόμη μένει έκθαμβος μπροστά στον κόσμον αυτό και
άναρωτιέται, πού νά όφείλεται ή ύπαρξις τώτων όν-
των. Δέν μπορεί νά έξηγήση επί πλέον πώς δρέ-
θηκε στην ζωή. Κάθε ένα όν πού υπερέχει άλλων και
πού εις την ύπαρξίν του όφείλεται ή ύπαρξις πολλών
έλλων θεωρεί ως άνωτέρας δυνάμεις και τάς όνομά-
ζει Θεούς. Όσο ο πολιτισμός του αυξάνεται τόσο και
οί Θεοί του είναι πιο τέλειοι. Ο άνθρωπος άνεβαίνει
άργά τά σκαλοπάτια τού πολιτισμού και φτάνει στον
αίωνα τού ατόμου. Μέχρι νά έλθη όμως έως έδω ο
πολιτισμός του, ή έπιστήμη και ή γνώσις του έστρά-
φη πολλάκις έναντίον τού Θεού, όπως τó παιδάκι
πού σάν σταθή λίγο στα πόδια του δέν άνέχεται πλέ-
ον τά χέρια της μητέρας του και τά θεωρεί σάν δε-
σμά. Πολλοί στον αιώνα αυτό λέγουν ότι δέν ύπάρ-
χει Θεός, άρκετοί άπ' αυτούς είναι έπιστήμονες. Έ-
μείς λοιπόν οί νέοι τι άραγε πρέπει νά πιστέψωμεν;
Ότι ύπάρχει Θεός ή ότι δέν ύπάρχει; και ότι έλαι
αί δοξααίαι περί Θεού είναι άπατηλαί παραδόσεις
πού γεννήθηκαν από τόν φόδον ή από την άγνοια
τών ανθρώπων; Άς παραδεχθώμεν ότι δέν ύπάρχει
Θεός και στην έρώτησιν «ύπάρχει Θεός;» άπαντώ-
μεν με ένα όχι πού είναι περισσότερον εύκολον από
ένα ναι. Τότε θα παραδεχθώμεν ότι έλος τούτος ο κό-
σμος, έλη τούτη ή ωραία φύσις, έλο τó σύμπαν ό-
φείλεται στην ύλη ή κάπου άλλου; Μά πώς είναι δυ-
νατόν ή ύλη νά σχηματίση τά άστρα και νά ρυθμίση
την κίνησή των; Μά ποία έξημμένη φαντασία θα
μπορούσε νά φαντασθή ότι ή τόση τελειότης και ή
τόση άκρίβεια, ο τόσοσ συγχρονισμός ή τόση σκοπι-
μότης όφείλουν την ύπαρξίν τους εις έν λογικόν,
πάνσοφον και παντοδύναμον; Άν παραδεχθώμεν ότι
ο άνθρωπος ήκολούθησε κατ' άρχάς τόν Θεόν από
άγνοιαν και φόδον, σήμεραν γιατί τόν άκολουθεί πού
δρίσκεται σ' ένα από τά ύφιστα σημεία τού πολιτισμού
του; Πιστεύει εις τόν Θεόν σήμεραν ο άνθρωπος πού
σχεδόν όλα τά γνωρίζει και πού δέν φοδάται τά
στοιχεία της φύσεως και γιατί όμολογεί ότι «οί ού-
ρανοί διηγούνται δόξαν Θεού», Διατί ο τόσοσ άνε-

Σάν την δασιλοπούλα τού παραμυθίου πού πέρα-
σε κάποτε από μία νεκρή πολιτεία κι' άμέσως πήραν
δλα πνοή, φως κι' όμορφιά, έτσι άπαράλλαχτα συμ-
βαίνει και με τó πέρασμα της ευτυχίας άπ' την άν-
θρώπινη ζωή. Όπου ο πόνος έχει σπείρει άγκάθια,
έκείνη σκορπάει τριαντάφυλλα και κρίνα. Με τη μα-
γική της δύναμη μεταδάλλει τά συνεφιασμένα μάτια
σε άστέρια δόφωτα και στα πικραμένα χείλη χαρί-
ζει τó γέλιο, Πώς λοιπόν νά μήν ειν' ή ψυχή μας
γεμάτη άπ' τó γλυκό δραμά της, κι' όλόκληρη ή
ζωή μας ένα άδιάκοπο κυνηγητό της σκιάς της; Πό-
σο σπάνιες όμως είναι οί στιγμές πού χαιρόμαστε
την έξαίσια συντροφιά της και πόσο λιγοστοί οί προ-
νομιούχοι πού την γνώρισαν!... Έφήμερη ευτυχία
μπορεί κανείς πολλές φορές νά νοιώση στη ζωή του,
μά τι αξίζει έφ' όσον σδύνει άμέσως και χάνεται σάν
καπνός μόλις στερηθούμε τó πράγμα πού μάς την χά-
ρισε; Χαιρόμαστε παραδείγματος χάρη την ώρα πού
άπολαμβάνομε ένα ωραίο γλύκισμα ή την ώρα πού
παίζομε ένα εύχάριστο παιχίδι, αλλά σάν τελειώσουν
«τετέλεστα» κι' ή χαρά μας. Πέρα όμως άπ' αυτή την
πρόσκαιρη χαρά πού μάς χαρίζουν τά διάφορα άντι-
κείμενα ή έπεισόδια της ζωής ύπάρχει και ή αληθι-
νή ευτυχία πού πηγάζει από την ίδια την καρδιά
μας όταν είναι γεμάτη καλωσύνη και άγάπη.

Μονάχα κάτω από τó πρίσμα της καλωσύνης ή
ζωή μας προβάλλει πεντάμορφη, λουσμένη σε μύρια
ουράνια χρώματα. Κι' ο Θεάνθρωπος πού άφιέρωσε
ολόκληρη τη ζωή του για νά άνοίξη στον κόσμο την
πύλη της ευτυχίας ως στερνή έντολή του παρήγγειλε:
«Άγαπάτε άλλήλους». Άν φαντασθούμε τόν θρόνο
της αληθινής ευτυχίας σε μία πανύψηλη άπρόσιτη
κορυφή μονάχα ή καλωσύνη κι' ή άγάπη θα μάς
χαρίζουν τά άξια φτερά για νά φθάσωμε στο μαγικό
της παλάτι...

ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ ΚΑΤΙΝΑ

Κατωτ. Οίκ. Σχολής

πτυγμένος άνθρωπος δέν μπορεί νά δημιουργήση ζω-
ήν και νά παραγάγη έέργειαν εκ τού μηδενός; Πού
λοιπόν όφείλεται ή ύπαρξις της ζωής και της ένεργείας;
Διατί όταν ο άνθρωπος εύρεθή εις δύσκολον στιγμήν
έπικαλείται την βοήθειαν τού Θεού, έφ' όσον αυτός
δέν ύπάρχει; Διατί άφού δέν ύπάρχει Θεός οί άνθρω-
ποι από των άρχαιοτάτων χρόνων έλκονται προς αυ-
τόν, όπως ένας μαγνήτης έλκει μία βελόνη και δια-
τί θα ήλκετο ή βελόνη εάν τó μέταλλον αυτό δέν ήτο
μαγνήτης; Ουδέποτε ή ιστορία άναφέρει λαόν ο
ποίος νά μήν πιστεύει εις ένα Θεόν και νά μήν έχη μία
θρησκεία. Εκτός τούτων άναριθμητα είναι τά έπιχει-
ρήματα τά όποία μάς άποδίδει ή πείρα της ζωής καθη-
μερινώς, πού μόνον ένας άνθρωπος μή λογικός θα ή-
δύνατο νά άγνοήση ταύτα. Άλλά και μόνον ότι ύπάρ-
χει ζωή και θάνατος είναι άρκετά διά νά παραδεχθώ-
μεν ότι ύπάρχει Θεός.

«Χ»

28^η 'Οκτωβρίου 1940

Ήταν 'Οκτώβρης. Τέλειωναν τὰ μακρυνὰ ταξιδία
τὰ χελιδόνια ἔφευγαν γιὰ χώρες πιὸ θερμές....
Οἱ πιστικοὶ κατέβαζαν στὰ χειμαδιὰ τὰ γίδια
καὶ ἔτσι περνοῦσαν ξένοιαστα οἱ ὥρες κι' οἱ στιγμές.

Μὰ ἓνα πρωῒ ἀξέχαστο σταθμὸς γιὰ μᾶς καὶ θρόλος
οἱ σάλπιγγες ἀνήγγειλαν σ' ὁλόκληρῃ τῇ γῇ
τὸ δράμα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ χαιρετησῇ ὁ ἥλιος
πάνω στῆς Πίνδου τὰ βουνὰ τοῦ Γράμμου τὴν κορφή.

Μὰ πέρα ἀπὸ τὸ Ζάλογγο, πιὸ πίσω ἀπὸ τ' 'Αρκάδι
φθάνει οὐράνια μουσικὴ τραγοῦδι μακρυνὸ
ποὺ κάθε νότα του γλυκεῖα λὲς κι' ἦταν ἓνα χάδι
στὴ πονεμένη μας καρδιά, πληγὴ γιὰ τὸν ἐχθρό.

“Οχι!!! Φωνάξαν στὸν ἐχθρό ὅλοι μὲ ἓνα στόμα
ἐλευθερίᾳ ἢ θάνατο τῇ νίκῃ ἢ τῇ θανῇ
θέλουμε 'μεῖς ποὺ ξέρουμε μόνοι στὸν κόσμον ἀκόμα,
τ' ὁμορφο γλυκοχάραμα τῆς νίκης τὸ πρωῒ,

Κι' ὁ Λεωνίδας π' ἔζησε κοντὰ μᾶς πάλι τώρα
πρῶτος στὴ μάχῃ, στὸ κακὸ μπροστὰ ἀπ' ὅλους πάντα
εἶν' ὁ Δαβάρης, π' ἔκλεψε, ἀπ' τὸν νεκρόν, μιὰ ὥρα
ἓνα κλωνάρι δάφνινο κι' ἔπλεξε τὸ Σαράντα.

ΠΟΠΗ ΧΡΟΝΑΚΗ

Μαθήτρια Η' τάξεως Γυμνασίου 'Ιεραπέτρας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τὸ ποίημα αὐτὸ τῆς ἐκλεκτῆς μας συνεργά-
τιδος ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον 'Ιεραπέτρας, ἂν καὶ τὸ λάβατε “μὲ κα-
θυστερήσῃ τὸ δημοσιεύομε στὸ δεύτερο τεῦχος, διότι ποιήματα
σὰν αὐτὸ δὲν χάνουν ποτὲ τὴν ἐπικαιρότητά τους, πρὸ πάντων
ὅταν εἶναι καλογραμμένα μὲ τέχνη καὶ μὲ νόημα. Εὐχαριστοῦμε,
πολὺ τὴν συμμαθήτριά μας καὶ περιμένομε καὶ ἄλλην συνεργασίαν
ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον 'Ιεραπέτρας, τὸ ὁποῖον μὲ τόση στοργὴ καὶ κα-
τανόησιν δέχτηκε καὶ ὑποστήριξε τὴν «Μαθητικὴ 'Ηχώ». Εὐχαρι-
στοῦμε τὸν καθηγητὴ τοῦ Γυμνασίου 'Ιεραπέτρας κ. Παπαμα-
θαίᾳκη, γιὰ τὸ γράμμα ποὺ μᾶς ἔγραψε καὶ γιὰ τὶς συμβουλὲς
ποὺ μᾶς δίνει. Ἡ «Μαθητικὴ 'Ηχώ» θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀντα-
ποκριθῇ ὅσο μπορεῖ καλύτερα πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν φίλων
τῆς.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Κεραιὸν ὀνομάζομεν τὴν ἡλεκ-
τρικὴν ἐκκένωσιν μεταξὺ ἐνὸς νέ-
φους καὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ ἄξων τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ βο-
ρείου μέχρι τοῦ νοτίου πόλου ἔχει
μῆκος 12.713.824 μ.

Ἡ τροχιά τῆς γῆς περὶ τὸν
ἥλιον ἔχει μῆκος 939.120.000 χι-
λιον.

Αἱ ὀμιλοῦμεναι εἰς ὅλον τὸν
κόσμον γλῶσσαι κατὰ τοὺς ὑπολο-
γισμοὺς τῆς Γαλλικῆς 'Ακαδημίας
ἀνέρχονται εἰς 2.796.

Ὁ ὑψηλότερος καταρράκτης τοῦ
κόσμου εἶναι ὁ Τουγκέλα καὶ εὐ-
ρίσκεται στὸ Νατάλ τῆς Νοτιοαφρι-
κανικῆς 'Ενώσεως καὶ ἔχει ὕψος
650 μέτρων.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου κα-
τὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1948 ἦτο
8.700.000 ἦτοι περισσότερος ἀπὸ
τῆς Ν. Ὑόρκης κατὰ 633.000.

«κ»

ΣΑΤΙΡΙΚΟ

ΒΑΣΑΝΑ

Οὔτε στιγμὴ δὲν ἀνάσανα
ἀπ' τῇ μεγάλῃ μελέτῃ
βάσανα, βάσανα, βάσανα,
ποὺ νὰ τὸ βρῶσκω τὸ κέφι.

Μάτια πρὶσμέν' ἀπ' τὸ διάβασμα
καὶ βουρκομέν' ἀπὸ τὸ πόνο
τέτοια ἦταν τὰ μάτια μου
ἀπ' τὰ βιβλία καὶ μόνο.

Θὰ τὰ ξεσχίσω στὰ τέσσερα
νὰ τὰ πετάξω μακριὰ μου
γιὰ νάναί λίγο εὐχάριστῃ
κι' ἀνετ' ἡ μοναξιά μου.

Ρεφραὶν

Τραλλαλὰ τραλλαλαλαλὰ, τραλλαλαλα
[λὰ βρὲ φοικτὸ παλιὸ σχολεῖο
Τραλλαλὰ τραλλαλαλαλὰ τραλλαλαλα
[λὰ κόλπα μοῦκανες πολλὰ
Τραλλαλὰ τραλλαλαλαλὰ τραλλαλαλα
[λὰ θὰ πετάξω τὸ βιβλίον
τραλλαλὰ τραλλαλὰ
[γιὰ νὰ φύγ' ἀπ' τὸ μπελῶ.

ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΝΤΑΚΗ

Γ. Θ. Χ.

ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

Τὴν ἄρπαξα... ἄψοῦ! Μὰ εἶναι καιρὸς ὁρᾶ παι-
διὰ αὐτὸς... ἄψοῦ. Κι' ἔχω ἕνα φοβερὸ συνάχι—μὰ
τί νὰ κάνω; Ἀλλὰ ἄς σᾶς πῶ καλύτερα πὼς τὴν
ἔπαθα. Ἦταν μία βροχερὴ ἡμέρα σὰν τίς τελευταῖες
ποῦ ξεχείλισαν τὸν Πάδο τῆς Ἰταλίας. Βάνω λοιπὸν
τὰ χειμωνιάτικα ρούχα μου, ἀλλὰ... ἐνῶ θαδίζω
τὰ σύννεφα διαλύονται καὶ ἕνας υπέρλαμπρος καλο-
καιριάτικος ἥλιος προβάλλει πάνω ἀπὸ τὰ τελευταῖα
σύννεφα λούζοντας δολόκληρη τὴν πόλιν μας. Ἰ-
δρῶνω, ξεδρῶνω, μὲ τρῶνε πολὺ τὰ ρούχα μου καὶ
γίνομαι μούσκεμα στὸν ἰδρῶτα. Μὲ χτυπάει ἕνα βρο-
σερὸ ἀεράκι. "Α! τί βροσιὰ! ξεκουμπῶν λίγο τὸ
πουκάμισό μου. "Α! τί χαρά! Ἀλλὰ φίλοι μου τὴν
ἄρπαξα, τὴν ψούνισα... ὄχι ὄχι τὴν τρέλλα τὴν γρίπ-
πη δηλ. ἐκρυολόγα... ἀα... ψοῦ. Μὰ θέλει πολὺ ὁ
ἄνθρωπος; Μὲ ἕνα τίποτα μὲ ἕνα τόσο δὲ μικρὸ μι-
κρὸπραματάκι τὴν ἄρπάζει κανεῖς, συναχώνεται,
κρυολογεῖ, πλευριτώνεται καὶ πάει φίλοι ὑπέρ... ἀα...
ψοῦ. Ἡ μύτη μου τρέχει καὶ τὰ μάτια μου κλαῖνε.
Μὰ τί νὰ κάνω λοι... ἄψοῦ. Νὰ βάλω θερινὰ ρούχα,
μὰ ἔχω κρυολόγημα. Φορῶ λοιπὸν τὰ χειμωνιάτικα
καὶ ἰδρῶτας μὲ κυριεύει, ὄχι μὲ κυριεύει, μὲ χορεύει
ἄς πῶ καὶ ὄχι. Ἀλλὰ τί νὰ κάνω, ἔτσι κακὰ, ἔτσι χει-
ρότερα ἄς χορέψω λοιπὸν ἀφοῦ μπῆκα στὸ χορὸ, καὶ
νὰ ξέρεις κύριε καιρὲ ἢ χειμῶνα, χειμῶνα ἢ καλο-
καίρι, καλοκαίρι δὲν τὸ κατάλαβες ἐσύ.

*ὦχ, ἀδελφέ, ἄψοῦ.

Μὰ τὴν ὀργὴν ΑΑΑΑΨΟΥ

ΒΑΣΣΟΣ ΖΩΦΑΚΗΣ

Τάξις Ἡα πρακτικοῦ

ΤΟ ΑΣΤΡΑΚΙ

Ὁ καθένας στὸ σχολεῖον ἀγωνίζεται γενναῖα
γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν ὀγδόη-τάξη πλεόν τελευταία.
Ἄλλος κάνει ἕξι χρόνια, ἐνῶ ἄλλος κάνει ἐννιά
κι' ἄλλος πάλι ἀπ' τὴν ἐβδόμη γιὰ φαντάρους ξεκινᾷ.
Στῆς ὀγδόης τὰ θρανία τέλος ὅποιος θρονιαστῇ
ἐν ἀστράκι πρῶτ' ἀπ' ὅλα τρέχει νὰ προμηθευτῇ.
Θὰ τὸ βάλῃ στὸ καπέλλο σὲ μιὰ θέση ἐμφανῇ
νὰ τὸ βλέπῃ ὁ κόσμος ὅλος καὶ τί εἶναι νὰ φανῇ.
Καὶ θ' ἀρχίσῃ νὰ φουσκῶνῃ σὰν μεγάλος στρατηγὸς
καὶ ἄς εἶναι μέσ' τὴν τάξη ὁ μεγάλος οὐραγός.
Δὲν ἀκούει πιά κανένα γιὰτὶ τώρα ποῦ φορεῖ
τὸ ἀστράκι στὸ καπέλλο θὰ φροντίσῃ νὰ χαρῇ.
Ἔχει δίκιο τὸ ἀστράκι σὰν φορεῖ νὰ καμαρώνῃ
καὶ σὰν Μέγας Ναπολέον τὸ κεφάλι νὰ σηκώνῃ,
σὰν περῶσιν ἐννιά μῆνες θὰ γενῇ κι' αὐτὸς πολίτης
καὶ τ' ἀστράκι του θὰ εὕρῃ μιὰ γωνιὰ τῆς ἀποθήκης.

ΕΜΜ. ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΗΣ

Β'. Γ. Χ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

Ἀγοράζετε καὶ διαβάζετε τακτικὰ τὴν
«Μαθητικὴν Ἠχώ», εἶναι τὸ περιοδικό
σας Γράφεται ἀπὸ σᾶς. Εἶναι τὸ μοναδι-
κό σας, δημοσιογραφικὸ βῆμα. Περιλαμ-
βάνει ὅ,τι εὐγενέστερο καὶ ἀνθρωπινώ-
τερο κλείνει μέσα της ἢ πλούσια μαθη-
τικὴ σας ψυχὴ, ὅτι ταλέντο καὶ ὅ,τι ἀξία
βρίσκει κανεῖς στὸ μεγάλο μαθητικὸ
στρατόπεδο. Εἶναι τὸ περιοδικὸ ποῦ θὰ
σᾶς βοηθήσῃ στὸ δύσκολο ἔργο σας, στὴ
μελέτη σας, στὴ μόρφωση καὶ στὶς ἐκθέ-
σεις σας, εἶναι τὸ περιοδικὸ ποῦ θὰ
σᾶς τονώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς
τὴν πατρίδα μας, τὴ θρησκεία μας, τὴν
οἰκογένειά μας, τὸ σχολεῖο μας καὶ θὰ
σᾶς ἀνοίγῃ τακτικὰ τὸ δρόμο γιὰ ἕνα
γόνιμο καὶ δημιουργικὸ μέλλον.

Στέλνετέ μας τακτικὰ τὴ συνεργασία
σας, καταβάλλετε κάθε προσπάθεια γιὰ
τὴν πλατύτερη κυκλοφορία τοῦ περιοδι-
κοῦ στὸ σχολεῖό σας. Θέλομε μιὰ ἀμιλ-
λα, ἕνα συναγωνισμὸ γιὰ τὴν εὐρότερη
κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ. Ἀπὸ σᾶς
ἐξαρτᾶται νὰ ἀδεήσωμεν τίς σελίδες καὶ
νὰ πυκνώσωμε τίς ἐκδόσεις. Τὸ περιοδι-
κὸ δὲν ἐπιδιώκει κέρδη. Ἀκούμεθα μὲ
τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἐξόδων. Τὰ περισ-
σεύματα θὰ διαθέτωμεν διὰ τὴν βελτίω-
σιν τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ τιμὴ παραμένει
1000 δραχμὲς κατὰ φύλλον, ποσὸν ἐλά-
χιστον σήμερον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ
καμμία δικαιολογία ἀπὸ κανένα ὅτι δὲν
μπορεῖ νὰ διαθέσῃ 1000 δραχμ. τὸ δε-
καπενθήμερον γιὰ ἕνα τόσο σοβαρὸ ἔρ-
γο. Νὰ φυλάσσετε ὅλα τὰ τεύχη ἀπὸ τοῦ
πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου γιὰ νὰ κά-
μετε στὸ τέλος ἕνα τόμο ὁ ὅποιος θὰ εἶ-
ναι ἡ ζωντανότερη ἀνάμνησις τῆς μαθη-
τικῆς σας ζωῆς καὶ τὸ χρησιμώτερο βοή-
θημα γιὰ τίς ἐκθέσεις σας καὶ τὴ μελέ-
τη σας, Σύνθημά σας πρέπει νὰ εἶναι ἡ
πλατεῖα κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ στὸ
Γυμνάσιό σας.

« Ἀ ρ κ ά δ ι »

Μιά ήλιακτίδα σκόρπισε τὰ σύννεφα μιά μέρα
σκόρπισε φῶς καί ζεστασιά, ζωντάνεψε σ' ἀστέρι
πού στή καρδιά τρεμόσβυνε καί στά βουνά ή φλογέρα.
τοῦ κλέφτ' ἔγινε φλάμπουρο ἐλπίδας ἀγιοκέρι.

Στή Λαύρα ἐπρωτάνθισε τῆς φλόγας τὸ λουλουδί
καί τύλιξε στὸ χρῶμα του τὸ Σοῦλι τῇ Γραβιά,
ὅμως μιά σπίθα ξέφυγε καί σύνθεσε τραγοῦδι
φωτιά καί γλυκοχάραμα στῆς Κρήτης μιά γωνιά.

Κί' οἱ φλόγες ἐπλεξαν χρυσὸ ἀθάνατο τὸ στέμμα
στῆς Κρήτης τὸν ὀρίζοντα καί στ' Ἀρκαδιοῦ τὴν πόλη
καί μέσ' τὸ ήλιοβασιλεμα ἐχάραξε μὲ αἶμα
ἕνα ἀστέρι φωτεινὸ τῆς λευτεριάς ή σμίλη.

ΠΟΠΗ ΧΡΟΝΑΚΗ

Η' τάξεως γυμνασίου Ἱεραπέτρας

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι τὸ ταχυ-
δρομεῖο τὸ ἐφευραν δύο Πέρσες δι-
πλωματῆς: ὁ Κύρος ή ὁ Ξέρξης. Ἀλ-
λὰ πάλι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Φα-
ραῶ ἦσαν οἱ πρῶτοι πού ὀργάνωσαν
μιά τέτοια ὑπηρεσία. Ἡ ἀλήθεια
ὅμως εἶναι ὅτι τὸ ταχυδρομεῖον τὸ
ἀνεκάλυψε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ
πρῶτος ἄνθρωπος, πού γιὰ ἕνα οἰ-
κονομικὸ λόγο, βρέθηκε στὴν ἀ-
νάγκη νὰ στείλῃ ἕνα μήνυμα σ' ἕ-
να ἄλλο ἄνθρωπο.

Τὸ πρῶτον, λοιπόν, μέσον μετα-
βιβάσεως ἦταν ὁ ἄνθρωπος ἀσφαλῶς.
Πολλοὶ ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ταχυ-
δρομικοὺς—ἀγγελιοφόρους, πληρώσανε
μὲ τὴ ζωὴ τους τὴν σπουδαιότητα
τοῦ μηνύματος πού μετέφεραν. Θρυ-
λικὸς γιὰ τὴν θοσία του στὸ καθή-
κον μένει πάντα ὁ ἡρωϊκὸς ἀγγελιο-
φόρος—Μαραθωνομάχος, πού μαζί
μὲ τὸ μήνυμα τῆς νίκης παρέδωσε
καί τὴν ψυχὴ του. Ἐκεῖνοι ὅμως πού
ἔδωσαν μεγάλη ὥθησιν στὸ ταχυ-
δρομεῖο ἦσαν οἱ Ρωμαῖοι. Ὡς κα-
τόρθωμα δὲ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη,
ἀναφέρονται τὰ μηνύματα πού ἔ-
στειλεν ὁ Καῖσαρ ἀπὸ τῆς Ρώμης στὴν
Ἀγγλία σὲ διάστημα μικρότερο
ἀπὸ ἕνα μῆνα. Ἡ διανομὴ «κατ' οἰ-
κον» ἦταν ἄγνωστη. Μόλις κατὰ
τὸν 17ον αἰῶνα ὁ ὑπουργὸς τοῦ
Λουδοβίκου 14ου τῆς Γαλλίας,

Λουβουά, σκέφθηκε νὰ ὀργανώσῃ
μιά τέτοια διανομὴ ἐπιστολῶν. Ἐγ-
καινιάζοντας ἐπίσης καί τὰ πρῶτα
ταχυδρομικὰ κιβώτια. Ἐπειτα ἀπὸ
τὸ 1550 ἄρχισαν νὰ καθορίζονται
τὰ ταχυδρομικὰ τέλη. Πρὶν ἀπὸ
τὴν ἐμφάνισιν τῶν σιδηροδρόμων,
οἱ ταχυδρομικὲς ἀμαξες ἦσαν τεσσά-
ρων εἰδῶν, ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ
τῶν ἀλόγων πού τις ἔσερναν. Τὸ
«καμπριολέ», οἱ «λιμουζίνες», οἱ
«μπερλίνες» καί οἱ «ταχειές». Μὲ
τὰ μέσα αὐτά, ἡ ἀπόστασις Παρί-
σι—Μπορντώ, περίπου 600 χιλ.
γινόταν σὲ διάστημα 48 ὥρων.

Τέλος ἐμφανίστηκε τὸ «σιδηρό-
φράκτο τέρας», ὅπως ἀποκαλοῦσαν
τότε τὸν σιδηρόδρομο. Ὁ τηλεγρά-
φος ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του τὸ
1840. Ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξις ἦτον
ραγδαία. Τὸ τηλεφῶνο τὸ 1876 καί
κατόπιν ὁ αὐτοκίνητος καί τὸ ἀερο-
πλάνο, ἐξεμηδένισαν τὰς ἀποστά-
σεις, σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε ἀπὸ
τὸ κρεβάτι μας ν' ἀπλώνουμε τὸ
χέρι μας σ' ἕνα ἀκουστικὸ καί νὰ
μιλάμε μὲ ὅποιον θέλουμε ἄνθρω-
πο, πού βρίσκεται στὴν ἄλλη ἄκρη
τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο πού
μετέφερε ἕνα μήνυμα, ὡς τὸ ραδιό-
φωνο σήμερὰ ἔγινε μίαν ἀπίστευτη

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φίλη «Μαθητικὴ Ἠχώ»

Μὲ τὴν ψυχὴ πλημμυρισμένη
ἀπὸ χαρὰ καί μὲ τὸ χαμόγελο τῆς
εὐγνωμοσύνης σὲ ὑποδέχεται ἀνοι-
χτόκαρδα καί μὲ ἀκράτητο ἐνθουσι-
ασμὸ ὁ μαθητικὸς κόσμος. Μαζί
του ἐνοιῶσα κι' ἐγὼ τὰ ἴδια συναι-
σθήματα, καθὼς ξαναντίκρυσα τὶς
ἀγαπημένες μου στῆλες σου, πού κά-
θε φορὰ ἔχουν καί κάτι πού θὰ ἰ-
κανοποιῇ καί θὰ προάγῃ τὴν σκέ-
ψιν. Ἡλῆθες σὰν ήλιακτίδα νὰ ζε-
στάνῃς καί πάλι μὲ τὰ τεύχη σου
τὴν κάθε μαθητικὴ καρδιά. Ἡλ-
θες νὰ φέρῃς τὸ σύνθημα τῆς ἐργα-
σίας καί νὰ σκορπίσῃς γύρω σου
τὴν ἀκτινοβολία τῆς ἀρετῆς καί τῆς
ἀγνότητος, πού κλείνουν οἱ γραμμές
σου, πού εἶναι γνήσια ἀποστάγμα-
τα τῆς μαθητικῆς ψυχῆς, τῆς ψυ-
χῆς πού τόσους ἀναμφίβολους κρύ-
βει θησαυροὺς.

Εἶναι μεγάλον τὸ ἔργον σου καί
ὕψηλὴ ἡ ἀποστολή σου, γι' αὐτὸ
καί βρίσκουν ἀπήχησιν εἰς ὅλους.
Ἔτσι θὰ γίνῃς σὺν τῇ χρόνῳ τὸ
πιδ εὐχάριστο κι' ἀγαπητὸ μαθητι-
κὸ ἀνάγνωσμα. Θὰ γίνῃς τὸ «δρоби-
στικὸ κοκταίηλ» τῆς μαθητικῆς
σκέψεως. Γι' αὐτὸ νὰ εἶσαι δεδαίκα,
διότι καί ἔχεις ὑποστηρικτὰς μὲ ἀ-
τσάλινα μπράτσα οἱ ὁποῖοι δύναν-
ται γερὰ νὰ κρατήσουν ψηλά τὸ
δάθρο σου. Κί' ὅταν ὁ χρόνος πε-
ράσῃ κι' ἐμεῖς πιδ ἀπόφοιτοι θάχω-
με ἀποχωρισθῇ τὴν πιδ ὁμορφὴ καί
νοσταλγικὴ ζωὴ, τὴν μαθητικὴν, ἐ-
σὺ θὰ εἶσαι ἡ φωτεινὴ ἀχτίδα πού
θὰ προβάλῃς μέσα ἀπὸ τὴν ὀριστικὰ
κλεισμένη παρένθεσι καί θὰ φωτί-
ζῃς νεκρὰς ἀναμνήσεις καί μέσα
εἰς τὶς σελίδες σου θὰ βρίσκωμε εὐ-
χαρίστησιν ξαναζώντας μέσα εἰς
τὴν γλυκεῖα ἀταπάτη τὸ πιδ ὠραῖο
κομμάτι τῆς ζωῆς μας.

Ἔτσι βρίσκοντας ὅλα αὐτὰ ἀ-
πήχησιν καί εἰς τὸ δικό μου τὸ δά-
θος ἐπαναλαμβάνω κι' ἔχω ὅλη τὴν
καλὴ διάθεσιν νὰ ἐκπληρώνω τὴν
ὕπόσχεσιν πού ἔδωσα ἀπὸ πέρυσιν:—
Θέλω πάντα νὰ δάξω κι' ἐγὼ ἕνα
μικρὸ «λιθαράκι» εἰς τὸ μεγάλο

ἐπανάστασιν στὰ μέσα τῆς ἐπικοι-
νωνίας.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΨΥΛΛΑΚΗΣ

Η' γ' Πρακτικῶς

ὦ, εὐσπλαχνικὲ Θεέ μου,
πόσο γλυκὰ σὲ νοσταλγῶ,
καὶ πόσο μέσ' τὴν προσευχή μου
σὲ κράζω πάντα δοηθό.

Δὲν θέλω πλούτη στὴν ζωὴ μου
δόξα, κι' ἀνώφελες τιμές,
Θέλω ἐσένα ἐγὼ κοντά μου
νὰ μοῦ γιαιτρεύης τὶς πληγές.

Ἀγάπης φῶς ἄς ἀνατείλῃ,
Χριστὲ ἀπ' ὅλες τὶς καρδιές
κι' εἰρήνῃ ἄς κυριαρχήσῃ
σ' ὅλες τοῦ κόσμου τὶς ψυχές.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΖΩΦΑΚΗΣ

Ἡα Πρ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Παρακαλοῦμε τοὺς ἀγαπη-
τοὺς μας φίλους καὶ ἀνταπο-
κριτὰς ἀπὸ τὰ διάφορα Γυ-
μνάσια ὅταν μᾶς γράφουν ἢ
στέλνουν συνεργασία νὰ γρά-
φουν εἰς τὴν Διεύθυνσιν:
(Περιοδικὸν «ΜΑΘΗΤΙΚΗ
ΗΧΩ» Βον Γυμνάσιον Ἀρρ.
Χανίων). Ἐπιταγαὶ νὰ στέλ-
νῶνται εἰς τὸν διαχειριστὴν
τοῦ περιοδικοῦ Μ α θ η τ ῆ ν
Ξ ε ν ά κ η ν Θεόδω-
ρο ν Η'. τ ά ξ ε ω ς Βον
Γ υ μ ν. Ἀ ρ ρ. Χ α ν ί ω ν,
διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς πα-
ραλαβῆς τῶν ἐπιταγῶν πα-
ρὰ τοῦ Ταχυδρομείου. Τὰ ἔ-
ξοδα ἀποστολῆς ἐπιταγῶν βα-
ρύνουν τὸ περιοδικό.

σου οἰκοδόμημα. Διὰ τοῦτο καὶ
ἀμέσως ἀνέλαβα ἐξ ὁλοκλήρου τὴν
εὐθύνην τῆς διαδόσεώς σου εἰς τὸ
σχολεῖο μας. Διότι πάντα εἰς τέ-
τοιες προσπάθειες εὐγενικὲς κι' ἀ-
φιλοκερεῖς πρέπει νὰ δίνεται ἀνά-
λογη συμβολὴ καὶ ἀνταπόκρισις,
πιστεύω δέ, ὅτι θὰ φανῶ ἀντάξι-
α τῶν ἐπιδιώξεών σου.

Μετ' ἐκτιμήσεως

Ν. ΔΕΝΤΑΡΗ

Ἡα' Γ.Θ.Χ.

Ἐκδρομὴ εἰς ὅλας τὰς γλώσ-
σας τοῦ κόσμου θὰ πῇ νὰ σηκωθῇς
ἀπὸ τὴν καρέκλα πού κάθῃσαι καὶ
νὰ πᾶς σὲ μιὰ ἐξοχή. Καὶ αὐτὸ δὲν
εἶναι: δύσκολον, δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε
σχέδια ἐπὶ σχεδίων οὔτε πολυώ-
ρους συζητήσεις. Ἀρκεῖ νὰ θρῆς
τὸν καλὸν σύντροφον. Εἰς τὸν τό-
πον μας ὅμως τὰ πράγματα δὲν ἔ-
χουν ἔτσι. Ἡ λέξις ἐκδρομὴ ἐνταῦ-
θα σημαίνει κίνημα, ἐπανάστασιν
σπιτιοῦ, καφενείου ἢ ὁλοκλήρου συ-
νοικίας. Ἐκεῖνος πού θὰ ρίψῃ
πρῶτος τὴν ἰδέαν εἰς τὸν οἶκογε-
νειακὸν ἢ τὸν φιλικὸν κύκλον θὰ
θεωρηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ὡς ἐχθρὸς
τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως.

— Πᾶμε τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ
Ἀκρωτήρι! Ἡ παρέα ἐρωτᾷ ἔντρο-
μος ὡς νὰ ἤκουσε ἀπειλήν.

— Ποῦ;...

— Στὸ Ἀκρωτήρι.

— Δυὸ τρεῖς τὸν ἀγριοκυττά-
ζουν, ὁ τέταρτος βρέχεται μὲ κρύον
ἰδρώτα. Ὁ πέμπτος ξεροθήχει,
Τέλος ὁ ἕκτος ἀπαντᾷ ξηρά. — Ὡχ
ἀδερφέ!

— Δὲν θαριέσαι, προσθέτει τότε
καὶ ὁ πέμπτος,

— Ὅρεξή πού τὴν ἔχεις, λέει
ὁ τρίτος.

Ὁ ὑποβαλὼν τὴν πρότασιν σιω-
πᾷ. Ἐπειτα, ἀφοῦ περάσῃ ἡ πρῶ-
τη ἐντύπωσις, ἀρχίζει ἡ παρέα νὰ
ὑποχωρῇ. — Δηλαδή, λέγει ὁ ὄσος,
δὲν εἶναι καὶ ἀσχημὴ ἡ ἰδέα, ἀλλά,
βρὲ ἀδερφέ, πῶς νὰ πᾶς;

— Καλὲ δὲ θαριέστε λέγει ὁ τέ-
ταρτος. — Ὅχι κάτι μπορούσε νὰ
γίνη, ἐπεμβαίνει ὁ δεύτερος, ἀλλ' ὁ
σκοπὸς εἶναι νὰ γίνη σωστό. Ὁ τρί-
τος: — Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀντίρρηση
ἂν θέλετε, πᾶμε. Ἀλλὰ μὴ νομί-
ζετε πῶς θὰ διασκεδάσουμε. Θὰ
ταλαιπωρηθοῦμε. — Ἐγὼ λέει ὁ
ἕκτος, ποτὲ δὲν εὐχαριστήθηκα σὲ
ἐκδρομές. Πάντοτε ἐγύρισα δυσσαρε-
στημένος. Ἀλλ' ἂν θέλετε... δὲν
ἐπιμένω.....

Ἀποφασίς: Ἡ παρέα θὰ ἐκδρά-
μῃ. Ἀλλὰ πού θὰ πάῃ; Καὶ πότε.
Καὶ μὲ ποῖο μέσον; Ἰδοὺ ζητήμα-
τα τρομερά. Οἱ μὲν θέλουν τὸ Ἀ-
κρωτήρι ὡς τόπον, τὴν Κυριακὴ ὡς
μέρα καὶ τὸ αὐτοκίνητον ὡς μέσον:

Ἄλλοι προτιμοῦν τὶς Καλύδες, τὴν
Δευτέραν καὶ μὲ τὰ ποδήλατα. Ἄλ-
λοι προτείνουν τὰ Θεωροῦ, τὴν
Πέμπτην καὶ μὲ τὴν βάρκα Αἰ προ-
τάσεις συζητοῦνται κατ' ἄρθρον.
Ἐν τῷ μεταξύ ἕνας ἀδιαθετεῖ καὶ
ἀναχωρεῖ. Τὸν ποῦτον ἀκολουθεῖ ἕτε-
ρος κληθεὶς δῆθεν ὡς μάρτυς εἰς μίαν
δίκην. Μένουν ἐπομένως τέσσαρες.
Περνοῦν δέκα ἡμέραι καὶ οἱ τέσσα-
ρες ἐξακολουθοῦν νὰ συζητοῦν περὶ
τοῦ τόπου καὶ τοῦ τρόπου. Ὅλοι
αἱ ἐξοχαὶ τοῦ Νομοῦ ἐξετάζονται,
ἐρευνῶνται, μελετῶνται. Στὸ ἕνα
μέρος ἀνακαλύπτονται κουνούπια,
στὸ ἄλλο δύσβατος δρόμος. Ἐρχε-
ται ἡ δευτέρα ἐβδομάς.

— Θὰ γίνη ἐπὶ τέλους ἢ δὲν θὰ
γίνη;

— Βρὲ ἀδερφέ, νὰ γίνη, ἀλλὰ
πού καὶ πῶς!

— Λοιπὸν ἀπεφασίσθη θὰ πᾶμε
μὲ τὰ πόδια στὸ Ἀκρωτήρι.

— Τί, μὲ τὰ πόδια;

— Μὰ αὐτὸ ἀξίζει.

Ἐνας κάλος φυτρώνει ἀμέσως
εἰς τὸ δεξιὸ πόδι τοῦ ἑνός.

— Εἶναι ἀδύνατον νὰ θαδίσω,
κύριοι. Δὲν μπορῶ.

Κατήφεια. . .

Ἐπὶ τέλους ἔρχεται ὁ ἐξῆς συμ-
βιβασμός: Νὰ πᾶνε μὲ τ' αὐτοκίνη-
το καὶ νὰ γυρίσουν μὲ τὰ πόδια.
Θὰ ὑπάρχῃ φεγγάρι. Θὰ εἶναι ἕνας
μαγευτικὸς περίπατος.

— Σύμφωνοι λοιπὸν: — Σύμφω-
νοι. — Καὶ ποῖα ὥρα; — Στάς
ἐπτά

— Στάς ἐπτά ἀδύνατον, δὲν
μπορῶ νὰ ξυπνήσω 7 1)2. Ὁ πρῶ-
τος τότε ἀρχίζει νὰ ἀγανακτῇ. Ὑ-
βρίζει τοὺς Ἕλληνας, τοὺς ἀποκα-
λεῖ ὀκνηροὺς καὶ εἰς τὸ τέλος βγά-
ζει τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ἀποτύχῃ
ἢ εἰσορῇ ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Ἐπὶ τέλους ὀρίζεται ἡ
ὀγδόη ὥρα καὶ ὡς τόπος συναντήσε-
ως ἡ πλατεῖα Δικαστηρίων, κατόπιν
πολλῶν ἀντιρρήσεων, διότι μερικοὶ
ἤθελαν τὴν πλατεῖαν Ἀγορᾶς καὶ
ἕνας ἐπέμενε διὰ τὴν πλατεῖα τῶν
Νέων Καταστημάτων.

Ἀποχωροῦν ἑνωρὶς διὰ νὰ κοι-
μηθοῦν.

— Λοιπὸν στάς ὀκτῶ ἀκριβῶς

Σελίδα μου, σέ σκέπτομαι
νὰ στέκης πικραμένη
καὶ ν' ἀτενίζης μ' ἐκθαμβή
κι' ὀλόδκρη μαιτιά
τοὺς ποιητὲς τοὺς ἀσπλαχνούς
καὶ τώρα ξεχασμένη
καὶ σένα σὲ παράτησαν.
"Αχ! "Ακαρδὰ παιδιὰ....

Νοιώθω θαθεῖα τὸν πόνο σου,
καὶ τὸ παράπονό σου
ποὺ ξέσπασε σὲ δάκρυα,
μοῦ σχίζει τὴν καρδιά.
Ἀναμετρῶ τὸ δάκρυό του
τὸν δίκαιο καὶ μὸ σου,
καὶ τέτοια λόγια, σκέπτομαι,
θὰ λὲς μ' ἀπελπισιὰ;

«Τάχα γιὰ μένα ἔπαψε
ὁ Πήγασος νὰ φτάνη
στὸν Παρνασσὸ τῆς ἐμπνευσης,
ὦ, φίλοι μου καλοὶ;
"Ἡ πᾶτε ἄλλου γυρεύοντας
τῆς δάφνης τὸ στεφάνι
γιὰ τό... σοφὸ κεφάλι σας,
καὶ δόξα πὺδ πολλή;

Σελίδα, τί κι' ἂν σ' ἄφησε
ἡ ἐνδοξη στρατιά σου,
τὰ σπῶρ τὴν ἐμποδίζανε
κάτι γιὰ σὲ νὰ κἀνη.
Νᾶμαι, ἐγὼ ἀπ' τ' ἄξια,
τά...ζηλευτὰ παιδιὰ σου
παρηγοριά τοὺς στίχους μου
σοῦ στέλνω αὐτοὺς. Σὲ φτάνει;

ΚΩΝ)ΝΟΣ Η. ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ

ΗΥ Πρ.

φωνάζουν.

—"Οκτὼ καὶ τέταρτο ἀκούγε-
ται ἀπὸ μακριὰ μιὰ φωνή.

Στὰς 8 1)2 οἱ διαβάται τῆς πλα-
τείας Δικαστηρίων βλέπουν ἕναν
ἄνθρωπο νὰ σουλῇ ἐπάνω κά-
τω καὶ νὰ παρα... αρχῶς τὸ ὠ-
ρολόγιόν του.— 9 παρὰ 10.

"Ας εἶναι θὰ ἔρθουν δὲν μπορεί
νὰ μὴν ἔρθουν 10 1)2 ἡ ὥρα. "Ο
ἄνθρωπος περιμένει ἀκόμη 11 πε-
ριμένει. 12 περιμένει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗΣ

Η. Πρ.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ πού βροῖκε ἡ
«Μαθητικὴ Ἠχώ» ἀπὸ τοὺς παλαι-
οὺς καὶ τοὺς νέους φίλους της δὲν
περιγράφεται μὲ λόγια. "Ολοι τὴν
ἐπερίμεναν μὲ λαχτάρα καὶ τὴν ὀ-
ποδεκτῆκαν μὲ ἐνθουσιασμό. Τὰ
πολλὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχαρι-
στήρια γράμματα ποὺ ἐλάβαμε ἀ-
μέσως μετὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
πρώτου τεύχους, φανεροῦν τὴν
ἀγάπην τῶν μαθητῶν τῆς Κρήτης
πρὸς τὸ περιοδικό τους. Δυστυχῶς
δὲν μποροῦμε νὰ δημοσιεύσουμε
ἔστω καὶ μερικὰ γράμματα διὰ τὴν
στενότητα τοῦ χώρου. Ἀρκοῦμεθα
μονάχα νὰ τὸ ἀναφέρουμε καὶ νὰ
εὐχαριστήσουμε ὅλους καὶ ὅλες ποὺ
εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς γρά-
ψουν καὶ νὰ μᾶς συγχαροῦν. Τοὺς
βεβαιώνουμε δὲ ὅτι θὰ κάμουμε τὸ
πᾶν ὥστε τὸ περιοδικό νὰ βγαίνει
ἀνελλιπῶς καὶ νὰ βελτιώνεται συ-
νεχῶς.

**

ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΛΟΓΙΑ πού εἶ-
χε τὴν καλωσύνη νὰ ἀπευθύνῃ ὁ
στοργικός μας Γενικός Ἐπιθεωρη-
τῆς ἀπὸ ἄλλη στήλη τοῦ περιοδι-
κοῦ, πρὸς τὴν σπουδάζουσα νεο-
λαΐα τῆς Κρήτης, πρέπει νὰ δια-
βαστοῦν μὲ προσοχὴ ἀπὸ ὅλους
τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας καὶ
νὰ φυλακτοῦν ὡς ὑποθήκη γιὰ τὴν
ἄξια τῆς πνευματικῆς καὶ χριστιαν-
ικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ
μόνη ἱκανὴ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν εὐ-
τυχίαν καὶ τὴν χαρὰν εἰς τὸν πολυ-
τάραχο καὶ βασανισμένο καὶ πολ-
λὲς φορὲς κακὸ καὶ μοχθηρὸ κόσμον,
ποῦ ζοῦμε, καὶ ἡ ὁποία εἶναι μόνη
εἰς θέσιν νὰ διαλύσῃ κάθε πλάνη
καὶ ἀμφιβολία γιὰ τὰ μεγάλα καὶ
δύσκολα τῆς ζωῆς προβλήματα.

**

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ Γυμνά-
σια δὲν μᾶς ὥρισαν ἀκόμη τοὺς
ἀνταποκριτὰς μὲ τοὺς ὁποίους θὰ
ἐρχώμεθα εἰς συνεννόησιν διὰ τὴν
ἀποστολὴν τῶν φύλλων καὶ τὴν συ-
ννεγρασίαν. Παρακαλοῦμε πολὺ τοὺς
σεβαστοὺς μας κ.κ. Γυμνασιάρχας νὰ
μᾶς ὁρίσουν τοὺς δύο ἀνταποκριτὰς
ἐκ τῶν δύο τελευταίων τάξεων. Τὸ
Α'. Γυμνάσιον Χανίων, τὸ Γυμνά-

σιον Θηλέων Χανίων, ἡ Ἐμπορι-
κὴ Σχολὴ Χανίων, ἡ Ἑλληνογαλλι-
κὴ Σχολὴ Χανίων, τὸ Γυμνάσιον
Παλαιοχώρας, τὸ Γυμνάσιον Ἱερει-
πέτρας μᾶς ὥρισαν τοὺς ἀνταπο-
κριτὰς, τὰ δνόματα τῶ ὁποίων θὰ
δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἄλλο τεῦχος.
Περιμένομεν ἀπάντησιν καὶ ἀπὸ
τὰ ἄλλα Γυμνάσια, δημόσια καὶ
ιδιωτικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐστείλαμε
τὸ περιοδικόν.

**

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ τοὺς ἀντα-
ποκριτὰς μᾶς νὰ μᾶς γράφουν συ-
χνά, νὰ μᾶς κατατοπίζουν λεπτομε-
ρῶς γιὰ ὅλη τὴν κίνησιν τοῦ Γυμ-
νασίου των, καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ
τὴν εὐρύτερη κυκλοφορίαν τοῦ πε-
ριοδικοῦ εἰς τὸ Γυμνάσιόν των. Κά-
θε τεῦχος πρέπει νὰ κυκλοφορῇ σὲ
περισσότερα παιδιὰ. Αὐτοὶ νὰ ὀ-
ρίσουν ἀνταποκριτὰς ἀπὸ κάθε τά-
ξιν μὲ τοὺς ὁποίους νὰ συγκεντρώ-
νουν τὰς συνεργασίας τῶν συμμα-
θητῶν. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀλληλογρα-
φίας καὶ ἐπιστολῶν θὰ βαρύνουν
τὸ περιοδικόν (τῶν ἀνταποκριτῶν
μόνον). Τοὺς παρακαλοῦμεν ἀκόμη
νὰ εἰσπράττουν τὸ συντομώτερον
τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μᾶς στέλουν
τὸ ποσὸν ἀμέσως πρὶν κυκλοφορήσῃ
τὸ ἐπόμενο τεῦχος. Νὰ φροντί-
ζουν νὰ μὴ δημιουργοῦν χρέη.
Τοὺς δίδομε τὸ δικαίωμα νὰ παίρ-
νουν τὸ δικό τους φύλλο δωρεάν
καὶ νὰ διαθέτουν καὶ εἰς τοὺς κα-
θηγητὰς τοῦ Γυμνασίου των ἀπὸ
ἕνα εἰς ἕκαστον δωρεάν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΜΜ. ΠΕΤΡΑΚΗ

ΕΙΣΟΔΙΩΝ 46-ΤΗΛ. 6.30

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΣΤΥΛ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ

Καθηγηται και μαθηται τοῦ Γυμνασίου ἐξῆσαν πάλι λίγες στιγμὲς καθαρὰ πατριωτικὲς, μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς συγκινητικῆς ἀτμόσφαιρας, τὴν ἡμέρα τῆς ἐπετείου τῆς ἀνατινάξεως τοῦ Ἀρκαδίου. "Ἀφησαν γιὰ λίγο ἐλεύθερο τὸ πνεῦμά των νὰ πλανηθῇ, ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὶς μικρότητες τῆς ζωῆς, γύρω ἀπὸ τὸν θρύλο τοῦ Ἀρκαδίου, καὶ νὰ χαϊδέψῃ στοργικὰ τὰ ὅσα τῶν ἡρώων του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐφωσφόρισεν ἡ Ἐλευθερία μας. Ἀλήθεια! ὑπερήφανοι γιὰ τὸ Ἀρκάδι πρέπει νὰ εἴμαστε οἱ Κρητικοί.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ συμ-μαθητὴς μας Στρατῆς Ταμπακῆκης. Ἦταν ἄρτιος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καὶ ἐκφωνηθεὶς μὲ ζέσιν, κατ' ὅσον νὰ συγκινήσῃ εἰς τὸ ἐπακρον τοὺς μαθητάς, καὶ νὰ δημιουργήσῃ μίαν καθαρῶς πατριωτικὴν ἀτμόσφαιραν. Τοῦ ἀξίζει κάθε ἐπαινος.

Ἀκολουθῶς ὁ ἐπίσης συμμαθητὴς μας Κων)τίνος Πλευράκης, ἀπήγγειλεν τὸ ὠραιότατον ἐπίκαιρον ποίημά του, «ΑΡΚΑΔΙ», μὲ τέλειον ἥθος φωνῆς καὶ ἡθοποιεῖαν κινήσεων, τὸ ὁποῖον ἄφησεν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων, καθ' ὅσον εἶναι τὸ πρῶτον του. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Καὶ ἡ ἑορτὴ ἔληξεν. Ἡ μεγάλη οἰκογένεια τοῦ Γυμνασίου μας, εἶχε ζήσει γιὰ λίγο μὲ τὴν καρδίαν τῶν ἡρώων τοῦ 1866.

Γ. Α. Κ.

Μαθητὴς Η'. τάξεως Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ!

"Ενας γράφει ἀπ' τὴν ἐπαρχία στὸν πατέρα του πού εἶναι στὴν πρωτεύουσα :

«Ἐγὼ πατέρα ἀπεφάσισα νὰ γίνω ἐφευρέτης. Γιὰ νὰ μὴν ἐργάζομαι ὅμως ἄδικοι καὶ ἐφεύρω πράγματα πού εἶναι ἤδη γνωστά, γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ κύτταξε τί δὲν ἔχει ἐφευρεθῇ ἀκόμη στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ τό.... ἐφεύρω ἐγώ!»

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ

Σὲ μιὰ πόλιν τῆς Αἰγύπτου πού ἔπασσε χολέρα πῆγε ἓνας γιατρός Ἕλληνας καὶ ρώτησε τὸν Δήμαρχο ἂν ἔλαβε μέτρα γιὰ τὴν χολέρα.

—Καὶ βέβαια, λέγει ὁ Δήμαρχος. Διέταξα καὶ ἀνοῖξαν 1000 τάφους.

Σ. Τ.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΒΑΡΚΟΥΛΕΣ

Κεῖ στ' ἀκρογυάλι τῆς ἀνάμνησης
ἀσάλευτος ὁ γέρος βράχος
στέκει κοιτάζοντας τὰ πέλαγα
τῶν περασμένων—ἄχ—μονάχος.

Κάποιες βαρκούλες ἀγναντεύοντας
τῶν περασμένων κεῖ στὸ βάθος
ἄσπρα μικρὰ πανιά γυρεύοντας
—ἄχ, ὁ φτωχὸς—μονάχος!

Κάποιες βαρκούλες! Λευκοφτέρουγα
κι' ἀθῶα ἄσπρα περιστέρια,
πού μὲς στοῦ νοῦ τὸ πέλαγο
πλένε ζευγαρωμένες ταίρια ταίρια.

Κι' ἐκεῖ στὸ βάθος τῆς μεγάλης θάλασσας
ἐκεῖ ὅπου τὰ δυὸ στοιχεῖα σμίγουν
πλὴν οἱ μικρὲς βαρκούλες τῆς ἀνάμνησης
κι' ἐκεῖ τίς τρώει ἡ λήθη. Δὲν ξαναγυρίζουν

Ἀχόρταγη πού εἶναι : Πάντ' ἀνάμνησες
ἀτέλειωτα γυρεύει γιὰ νὰ σβύνη.
Μὲς στὸ ποτῆρι μὲ τὸ καθαρὸ νερὸ
τὴ σκόνη τῆς νὰ τὸ θολώσῃ χύνει.

Ἐκεῖ στὸ ἀκρογυάλι τῆς ἀνάμνησης
τὰ κύματα τὸ βράχο περιζώνουν
τὸν ἀγκαλιάζουν κι' ἀσταμάτητα
μουρμουρητὰ τοῦ λὲν πού δὲν τελειώνουν.

Κι' ὁ κάθε τῆς ζωῆς ἀμάθευτος
διαβάτης πού περνᾷ χωρὶς νὰ ξέρῃ
θὰ πῇ μὲς στὴν ψυχῆτου σιγανὰ
«Τάχατες τὸ μονότονο τὸ κύμα τί τοῦ φέρει :

Εἶναι τὰ μακρινὰ μηνύματα
πού στέλνουν περασμένα πού περναίνουν
νὰ τί εἶναι ἔξεν ἀμάθευτε.
Εἶναι αὐτὰ πού μὲ τὸ παρελθὸν τὸν δένουν.

Κεῖ στ' ἀκρογυάλι τῆς ἀνάμνησης
ἀσάλευτος ὁ γέρος βράχος
στέκει κοιτάζοντας τὰ πέλαγα,
—ἄχ, ὁ φτωχὸς—μονάχος!

[ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΥΛΛΕΡΑΚΙΣ

Τάξις Ζ' Γυμνάσιον Νεαπόλεως

‘Από τη στήλη αυτή θα απαντούμε σέ όσους θα μάς γράφουν και θα μάς στέλνουν συνεργασία. Οί απαντήσεις μας θα είναι σύντομες λόγω του περιορισμένου χώρου. Όπου είναι ανάγκη θα γράφουμε και γράμμα προσωπικώς. Παρακαλούμε όσους μάς γράφουν, νά γράφουν καθαρά, και μέ τό πραγματικό τους όνομα. Άνώνυμα γράμματα δέν θα τά λαμβάνουμε ύπ’ όψιν. Όσοι στέλνουν συνεργασία νά την γράφουν σέ χωριστή κόλλα. Επίσης σέ χωριστή κόλλα νά γράφονται και οί ασκήσεις ή οί λύσεις, διότι κάθε εργασία δίδεται άλλοι. Σέ χωριστή ακόμη κόλλα τά άνέκδοτα, νά αινίγματα, τά tests κλπ, και ή κάθε μιá κόλλα νά φέρνη την υπογραφή του αποστολέως. Μπορεί νά δημοσιευθῇ ένα μόνο μέρος και δέν πρέπει νά γράφονται όλα μαζεμένα σέ μιá κόλλα. Νά μὴν ξεχνᾶνε ακόμη οί φίλοι μας και συνεργάτες μας τούς όρους πού δημοσιεύσαμε στό προηγούμενο φύλλο. Θά μάς ευχολύνουν πολὺ και θά ἐξυπηρετήσουν και τὸν εαυτόν τους διότι θά τούς δοθῇ ή κανονική απάντησις.

‘Απαντούμε σήμερα σέ όσους μάς ἔγραψαν ή ἔστειλαν συνεργασίαν μέχρι τῆς 14 Νοεμβρίου.

ΘΕΟΔΟΣΙΑ. Γ.Θ.Χ. Μᾶς συγκινεῖ και μάς υποχρεώνει ή καλωσύνη και προθυμία σου. Σέ ευχαριστοῦμε γιὰ τὰ τόσα καλά λόγια και την υποστήριξη τῆς «Μαθ. Ἡχοῦς». Σέ θέλομε συνεργάτιδά μας και περιμένομε συνεργασίαν όχι μέ ψευδώνυμο. Τὸ πρῶτο σου ποιηματάκι «Μακρυά σου μανοῦλα» φαίνεται καλογραμμένο ὅσο και ἂν ὕστερῃ στή σύνδεση τῶν νοημάτων και πλοκή τοῦ στίχου. Σοῦ συνιστοῦμε νά διαβάσης και νά προσέξης Νεοέλληνας ποιητάς.

ΕΥΜΟΡΦΙΑΔΟΥ ΠΟΠΗ Εα Γ.Θ.Χ. Σέ ευχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Τὸ ποιηματάκι σου «Φθινοπωρινὸ» λίγο ἄτεχνο και ὡς παιδικὸ ακόμη. Σέ συγχάριμε γιὰ την προσπάθεια. Πάντα νά προσπαθῇς και ἀσφαλῶς θά πετύχῃς τὸ καλύτερο. Τὸ αἰνίγμα καλὸ.

ΚΑΛΟΓΡΙΔΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ Ζα Κλ. Γ.Θ.Χ. Μὲ χαρὰ ή στήλη αυτή ξαναασχολεῖται μέ μιá παλαιά της συνεργάτιδα. Στό γράμμα σου διακρίνομε μιá ἀνυπόκριτη ικανοποίηση. Αὐτὸ τιμᾷ την μαθητικὴν μας συνείδησιν, Τὸ αἰνίγμα καλὸ.

ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗ ΕΛΠΙΔΑ ΣΤ* ΓΘΧ. Μὲ τὸν «ἀμελῇ μαθητῇ» πού μάς ἔστειλες μάς θύμισες τὰ περασμένα. Σήμερα δέν πιστεύομε νά υπάρχουν ἀμελεῖς και δέν πρέπει νά φέρνομε μπροστά μας τέτιες εἰκόνες. Καὶ ἂν τυχὸν κάπου κάπου ὑπάρχει κανεὶς ἄς φροντίζουμε νά μὴν τοῦ μεγαλῶνομε τὸν πόνο του. Σέ ευχαριστοῦμε και περιμένομε κάτι καλύτερο.

ΧΡΟΝΑΚΗ ΠΟΠΗ Η’ τάξ. Γυμν. Ἱεραπέτρας. Ἐλάβαμε και τὸ δεύτερο γράμμα σου μέ τὸ ποίημα «τὸ Ἀρχάδι». Σέ συγχάριμε και μαζὺ μ’ ἐμᾶς ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τῆς «Μαθ. Ἡχοῦς» γιὰ την πνευματικὴν εργασία σου και τὸ βαθύ στοχαστικὸ σου μυαλὸ. Ἀπὸ τὸ «Ἀρχάδι» θά δημοσιεύσωμε τρεῖς στrophes πού θεωροῦμε καλύτερες, διότι ὁ χώρος δέν μάς ἐπιτρέπει νά τὸ δημοσιεύσωμε ὁλόκληρο. Γράψε μας τὰ νέα και την κίνηση ἀπὸ τὸ Γυμνάσιό σας και πόσα φύλλα θά μπορέσετε νά διαθέσετε. Κυκλοφορήσατε τὸ περιοδικὸ σέ ὅλες τίς τάξεις. Σᾶς θεωροῦμε ἀπὸ τὰ Γυμνάσια πού μάς ἐνεθάρρουναν και μάς ἐνίσχυσαν.

ΠΛΕΥΡΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟΝ Γυμν. Ἱεραπέτρας. Τὸ ποιημά σου τὸ «Ἀρχάδι» ἀσφαλῶς θά εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα ποιήματα πού γράφεις. Ὑστερεῖ στέ μέτρο και τὴ συνοχή τῶν νοημάτων. Δημοσιεύομε ἐδῶ την τελευταία στροφή την ὁποία θεωροῦμε καλύτερη.

«Πνοὲς ἡρώων και ἡμιθέων ἱερὲς πού στόν ἄγερ’ αὐτὸν πλανᾶσθε
[ἦσυχά τώρα
δόστε μας θάρρος ν’ ἀνεβάσουμε
[ἐκεῖ
δπου ἀρμόζει στή μεγάλη μας τὴ
[χώρα.»

Προσπάθησε και μελέτησε και ἀσφαλῶς θά γράψῃς καλὰ. Σέ ευ-

χαριστοῦμε και γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Ἡ «Μαθητικὴ Ἡχώ» ἀνέκει σέ ὅλα τὰ Κρητικὸπουλα και ἔχει ἀνοιχτὲς τίς στήλες της γιὰ τὸν καθένα.

ΨΥΛΛΑΚΗΝ ΣΤΥΛ. Η Πρ. «Τὸ ταχυδρομεῖον ἀνὰ τούς αἰῶνας» εἶναι μιá διαφωτιστικὴ εργασία. Τέτοιες συνεργασίες τίς προτιμοῦμε. Πρέπει νά γράφονται ὁμῶς σέ ὁμοιόμορφη γλῶσσα και μέ καλλιτεχνικὸ ὕφος ὥστε νά ἀρέσουν.

ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑΚΗ Γ. Η’ Πρ. Οἱ ιδέες σου πολὺ σωστὲς περὶ σεβασμοῦ τῶν νόμων. Τὸ θέμα ὁμῶς κακογραμμένο μέ ἀσυνταξίες κ.λ.π. Ζήτησέ το νά τὸ διορθώσης.

ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗΝ ΙΩ. Η’ Πρ. Τὸ χρονογράφημα «Ἐκδρομὴ» σχετικῶς καλογραμμένο. Διέβασε Νεοέλληνας χρονογράφους ὅταν εὐκαιρίσης, Νιρβάναν, Κονδυλάκη κ.λ.π.

ΒΑΚΑΛΟΥΝΑΚΗΝ ΕΜΜ. Δά’ Β. Γ. Χ. Τὰ σοφὰ λόγια τῶν ἀρχαίων πού μάς ἔστειλες εἶναι καλὰ. Νά τὰ ξεχωρίσης ὁμῶς και νά τὰ γράψῃς σέ μεγάλη κόλλισ. Στείλε μας και κάτι ἀπὸ την τάξιν σας, την κίνησή της, την πρόδὸς της, κ.λ.π.

ΜΕΛΑΚΗΝ Μιχ. Εβ’ Β.Γ.Χ. Τὸ ἔμμετρο γράμμα σου πρὸς την «Μαθητικὴν Ἡχώ» μάς ἄρεσε πολὺ. Την τελευταία στροφή δημοσιεύομε ἐδῶ.

«Γι’ αὐτὸ και σέ ευχαριστῶ πού μεσ’ την μοναξιά μου εὐρέθῃς ἕνας σύντροφος νάχω παρηγοριά μου».

Και μεῖς σέ ευχαριστοῦμε, μικρὲ μας φίλε, και σοῦ εὐχόμαστε καλὴ πρόδο.

ΜΑΡΙΝΑΚΗ ΑΘΗΝΑ Η. Κλασ. Γ. Θ. Χ. Θά ἦτο καλύτερον ἂν ἐξυμνήσης περισσότερον την εργασίαν και νά περιορισθῇ εἰς αὐτήν.

ΡΙΤΖΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛ. Η. Κλ. Α’. Γ. Χ. Νά γραφῇ καλύτερα ἂν και εἶναι πολὺ συνηθισμένο τὸ θέμα. Νά ἀποφεύγῃς την χοῆσιν τῶν μετοχῶν.

16) Να λυθῇ τὸ σύστημα: $\log \psi - \log \chi = 0,12494$, $\log 3 + 2 \log \chi + \log \psi = 1,73239$.
 ρυφή Γ τῆς ἐγγεγραμμένης γωνίας 8 kgf νὰ διανύσῃ εἰς 6 sec, 126 m μετ' ἀρχικῆς ταχύτητος 12 m;

ΚΩΝ)ΝΟΣ Η. ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
 Ηγ Πρ.

ΖΥΜΠΡΑΓΟΣ ΜΑΝ.
 Ηα Πρ.

Γ. ΜΑΡΑΚΑΚΗΣ
 Ζ' Α'. Γ. Χ.

17) Ένας λεμβοῦχος διανύει 50 μέτρα κατὰ λεπτὸν τῆς ὥρας, ὅταν ἀκολουθῇ τὸ ρεῦμα ἐνὸς ποταμοῦ καὶ 20 μέτρα, ὅταν κινεῖται πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος. Μέχρι ποίας ἀποστάσεως πρέπει νὰ κατέλθῃ, κωπηλατῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν 3 ὥραν καὶ 5' ἀπογευματινὴν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, ἐὰν γνωρίζομεν ὅτι ἀνεχώρησε τὴν 10 καὶ 45' π. μ.

ΜΑΜΙΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛ.
 Ηβ Πρ.

18) Να λυθῇ τὸ σύστημα $\chi + \psi + \omega = \alpha + \beta + \gamma$, $\beta \chi + \gamma \psi + \alpha \omega = \alpha \beta + \beta \gamma + \gamma \alpha$, $\gamma \chi + \alpha \psi + \beta \omega = \alpha \beta + \beta \gamma + \gamma \alpha$.

ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ ΙΑΚ.
 Ηγ Πρ

19) Δίδεται τρίγωνον ΑΒΓ με πλευράς ΒΓ=α, ΑΓ=β, ΒΑ=γ. Ἄγομεν τὴν διχοτόμον αὐτοῦ ΑΔ. Ἄν δὲ μεταξὺ Δ καὶ Γ εἶναι τὸ σημεῖον Ε διαιροῦν τὴν ΒΓ εἰς μέσον καὶ ἄκρον λόγον, νὰ εὑρεθῇ τὸ μῆκος τοῦ ΕΔ συναρτήσῃ τῶν α, β καὶ γ.

ΓΕΩΡΓΕΔΑΚΗΣ ΜΑΝ.
 Ηα Πρ.

20) Να δειχθῇ ὅτι: Αἱ ἀκτῖνες τοῦ εἰς τρίγωνον περιγεγραμμένου κύκλου αἱ ἀγώμεναι εἰς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ, εἶναι κάθετοι ἀντιστοίχως ἐπὶ τὰς εὐθείας τὰς ἐνούσας ἀνὰ δύο τοὺς πόδας τῶν ὑψών.

ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ ΙΑΚ.
 Ηγ Πρ.

21) Κατασκευάζεται ἐγγεγραμμένη γωνία ΑΓΒ ἡ ὁποία νὰ βαίνει ἐπὶ ἡμικυκλίον. Μὲ πλευρὰς τὰς πλευρὰς τῆς γωνίας ταύτης κατασκευάζομεν ἰσοπλευρά τρίγωνα ΑΔΓ, ΒΓΕ, Φέρομεν τὴν ΔΕ καὶ ὀρίζομεν τὸ μέσον Μ αὐτῆς. Νὰ εὑρεθῇ ὁ γ. τ. τοῦ Μ. ἐφ' ὅσον ἡ κο-

22) Να γραφῇ περιφέρεια με δοθεῖσαν ἀκτῖνα Ρ ἡ ὁποία νὰ διέρχεται ἀπὸ δοθὲν σημεῖον Α καὶ τοιαύτη ὥστε ἡ ἐφαπτομένη αὐτῆς, ἡ ὁποία ἄγεται ἀπὸ δοθὲν σημεῖον Β νὰ ἔχῃ δοθὲν μῆκος λ.

ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ
 Ηγ Πρ.

23) Ἀντικείμενον εἶναι ὁρατὸν ἐξ ἀνακλάσεως ἐπὶ ἐπιπέδου κατόπτρου ὑπὸ γωνίαν ἀνακλάσεως 45°. Ἡ ἀκτὶς τῆς μὲν προσπτώσεως εἶναι 3m τῆς δὲ ἀνακλάσεως 8m. Πόση εἶναι ἡ ἀπ' εὐθείας ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ παρατηρητοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου.

ΚΟΤΣΟΛΑΚΗΣ ΜΙΧ.
 Ηβ Πρ.

24) Φωτεινὴ μονοχρωματικὴ δέσμη φωτὸς προσπίπτει καθέτως ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐδρας πρίσματος διαθλαστικῆς γωνίας 30°. Ἡ ἐξερχομένη σχηματίζει μετ' τὴν προσπίπτουσαν γωνίαν 30°. Νὰ εὑρεθῇ: α') ὁ δείκτης διαθλάσεως τοῦ πρίσματος καὶ β) ἡ ἐλαχίστη ἐκτροπὴ πρίσματος τῆς αὐτῆς οὐσίας διαθλαστικῆς γωνίας 60°.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ
 Ηγ Πρ.

25) Δύο κινητὰ ἄρχονται κινούμενα ἐκ τῆς ἡρεμίας ἐπὶ παραλλήλων εὐθειῶν καὶ κατ' ἀντίθετον φοράν. Ἐὰν ὁ χρόνος κινήσεως εἶναι 20 sec καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ἐνὸς εἶναι 4 cm/sec² καὶ τοῦ ἄλλου 7 cm/sec². Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν διήνυσεν τὸ μέσον Γ τῆς εὐθείας τῆς ἐνούσης τὰ δύο κινητὰ καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς κινήσεως αὐτοῦ.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
 Ηγ Πρ.

26) Ποία εἶναι ἡ σταθερὰ δύναμις ἡ ὁποία θὰ κἀνῃ σῶμα βάρους

27) Ἐὰν ἀπὸ ὕψους 900 m ἀφεθῇ σῶμα νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ μονὰς χρόνου μετράται εἰς δευτερόλεπτα, πόσα δευτερόλεπτα θὰ κἀνῃ;

ΑΡ. ΣΗΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
 ΣΤ' Ἐμπ. Χανίων.

28) 3,826 gr τῆς χλωριούχου ἐνώσεως μετὰλλου τινὸς μετατρέπονται εἰς 4,285 gr θειικοῦ ἄλματος αὐτοῦ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ χημικὸν ἴσοδύναμον τοῦ μετάλλου.

ΚΩΝ)ΝΟΣ Η. ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
 Ηγ Πρ.

29) Εἰς τρίγωνον ΑΒΓ δύο εὐθεῖαι ΒΜ, ΓΝ τέμνονται ἐπὶ τοῦ ὕψους ΑΔ. Τὸ ὕψος τοῦτο εἶναι διχοτόμος τῆς γωνίας ΜΔΝ.

ΧΟΥΔΙΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.
 Ηγ Πρ.

30) Ἐὰν α, β, γ, εἶναι τρεῖς ὀξεῖαι γωνίαι νὰ δειχθῇ ὅτι θὰ εἶναι: $\eta\mu(\alpha + \beta + \gamma)$ μικρότερον τοῦ $\eta\mu\alpha + \eta\mu\beta + \eta\mu\gamma$.

ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ ΙΑΚ.
 Ηγ Πρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

1) Τί εἶναι ἐκεῖνο πού ὅταν τὸ χρειάζομεθα τὸ πετᾶμε, καὶ ὅταν δὲν τὸ χρειάζομεθα τὸ μαζεύομε;

ΚΑΤΑΚΗΣ ΠΟΛ.
 Ηα Πρ.

2) Ἄ, φρίκη εἶναι φίλε μου αὐτὰ τὰ δύο ἐνούμενα ν' ἀποτελοῦνε ἡπειρο εἰς τὰ καλὰ καθούμενα.

ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.
 Ηβ Πρ.

3) Ἄν εἶναι $\alpha = \nu$, $\beta = \xi$... Ἄναγνώσατε τὴν φράσιν: γῆπρρα πφνιρεφ ναιεμδγζ νχενητζ υτεφγθ ηγθ νωνυρεζηνηγθ.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΣΤΣ ΤΟΥ

ΑΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

- 1) Ζήτην ἢ εἰκοστὴ ὀγδόη Ὀκτω- οῖωνδὸς ἀριστος, ἀμύνεσθαι περὶ βρίου. 2) Ὄταν ἔχεις τὸν καιρὸ πάτρης. 7) ζυγίζει 12 κιλὰ ἢ 9 3)8 διάβαζε καὶ τὴν ἡχώ. Οὔτε δικάδας. 8) Εἰς 2 ὥρας. 9) ἀ—εἰ λέξη μὴν ἀφίνεις καὶ σοφώ- ναι πόνια τοῦ σκακιοῦ. β'—εἶναι τερος θὰ γίνης. 3) Ὁ ὕπνος. δισύλλαβες λέξεις. γ'—εἶναι συγ- 4) Ἀστράγαλος = Ἀστράγαλος. κεντρώσεις ἀνθρώπων. 10) Ὁ με- 5) Οἱ σπανοὶ Ἰσπανοί, εἰς πα- τασχηματισμὸς γίνεται ὡς ἀκολού- νι ἱππικὸν ἐξωγράφισαν. 6) Εἰς θως: $\sqrt{7}=1$.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΟΥ

ΑΒ ΦΥΛΛΟΥ

- 1) Ἄν χ εἶναι τὸ ψηφίον τῶν 9=10ψ+χ. ὅθεν $\chi=1$, $\psi=2$ ἄρα δεκάδων καὶ ψ τῶν μονάδων θὰ εἶναι $(10\chi+\psi): \chi\psi=6$ καὶ $10\chi+\psi=12$.

- 2) Ἡ ἀπαλείφουσα εἶναι $2\beta\gamma\lambda\tau + \alpha\kappa\mu = \mu\beta^2 + \alpha\lambda^2 + \kappa\gamma^2$.

- 3) Ἄν χ εἶναι οἱ πίθηκοι θὰ ἔχωμεν $\frac{\chi^2}{64} + 12 = X$ καὶ $X = 16$ ἢ $X^2 = 48$.

- 4) Ὁ γ. τ. εἶναι τὰ σημεῖα τῆς περιφερείας ἧτις γράφεται μὲ διά- μετρον, τὴν ΟΕ ἀκτῖνα κάθετον πρὸς τὴν ΑΒ.

- 5) Ὁ γ. τ. εἶναι τὸ κυκλικὸν τμήμα τὸ ὁποῖον γράφεται μὲ χορ- δὴν τὴν ΑΒ καὶ δέχεται γωνίαν $\omega = 180^\circ - \gamma\omega\nu. \frac{\chi\omega\psi}{2}$

- 6) Κατασκευάζομεν ὁρθ. τρ. ἔ- χον καθέτους πλευράς τας διχοτό- μους ταύτας. Ἐντεῦθεν εὐκόλως κατασκευάζεται τὸ ζητούμενον.

- 7) Εὐρίσκομεν $\frac{\chi}{\psi} = 2$.

- 8) = 30,24 Kgr.

- 9) $\rho = 6,6$ cm, καὶ $E = 6,6$ cm

- 12) Εἶναι 28 ο)ο C_2ClO_3 καὶ 72 ο)ο KCl.

- 13) Εἶναι $\chi - \psi = \chi\psi$ Μία τῶν ἀπείρων λύσεων εἶναι καὶ ἡ $\chi = 1$ $\psi = 1$ 2).

- 14) Ἄν ΗΘ εἶναι ἡ εὐθεῖα, ταύ- τη θὰ εἶναι παράλληλος πρὸς τὴν ΑΓ καὶ θὰ διέρχεται ἀπὸ τὸ μέσον τῆς ΒΕΖ.

- 15) Ἐπειδὴ $\sigma\phi 2\alpha = \sigma\upsilon\nu 2\alpha$ ημ2α καὶ $\sigma\tau\epsilon\mu 2\alpha = 1$ ημ2α. Ἡ δοθεῖσα παράστασις θὰ ἰσοῦται πρὸς σφα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ὁρθὰς λύσεις ἀσκήσεων τοῦ Αου τεύχους μᾶς ἔστειλαν οἱ κά- τωθι:

Μαρακάκης Γεώργ. Ζ' Α' Γ.Χ. 3. 13.

Κοτσολάκης Μ. ΗΒ Πρ. 15. Μαρκογιαννάκης Ἀντ. ΗΒ Πρ. 4, 6, 14,

Γαλανάκης Ν. Ηα Πρ. 3, 4, 13, 15.

Βουτετάκης Ἐμμ. Ηγ Πρ. 13., Καπάνταης Ἐλευθ. Ηα Πρ. 3 7, 13.

Ὁρθὰς λύσεις τῶν tests μᾶς ἔ- στειλαν οἱ:

Μαρακάκης Γεώργ, Ζ' Α' Γ. Χ. 4, 7, 8. Κατάκης Πολ. Ηα Πρ. 10. Κα ἀδελάκης Δημ, Δα Β' Γ. Χ. 4, 7 Μπουζάκης Ἰωάνν. ΔΒ Β'

Γ. Χ. 3, 4., 5, 7, 8. Ξενάκης Γεώργ. ΓΒ Β' Γ. Χ. 5, 7, Γαλα- νάκης Ἐπ. Ηα Πρ. 1, 2, 4, 7.

Ἐπίσης νέας συνεργασίας μᾶς ἀπέστειλαν οἱ ἐξῆς:

Φραγκάκης Ἐμμ. ΔΒ Β' Γ. Χ. Στούπης Ἀπ. ΔΒ Β' Γ. Χ. Μα- ρακάκης Γ. Ζ' Α' Γ.Χ.

Σπυρόπουλος ἈΡ ΣΤ' Ἐμπ. Χανίων. Κοτσολάκης Μ. ΗΒ Πρ. Ξενάκης Θ. Ηγ Πρ.

Μαθιουδάκης, Ἐμμ. ΗΒ Πρ. Κατάκης Πολ Ηα Πρ. Χαλακα- τεδάκης Ἰακ. Ηγ Πρ.

Μαμιδάκης Ν. ΗΒ Πρ. Ζυμπρα- γὸς Μαν. Ηα Πρ. Γεωργεδάκης Μαν. Ηα Πρ. Χειλαδάκης Κων. Ηγ Πρ. Ψυλλάκης Ἰωάνν. Ηγ Πρ.

Γαλανάκης Ἐπ. Ηα Πρ. Ψιστάκης Πέτρ. ΕΒ Β' Γ. Χ, Βερυάκης Ἀνδρ. Ηα Πρ. Στεφανουδάκης Δημ. ΖΒ Πρ. Μαρκογιαννάκης Ἀντ. ΗΒ Πρ. Λεβεντάκης Ἰωάνν. ΗΒ Πρ. Ροδάκης Βαρδ. Α' Γ.Α.Χ.

Ντίλης Ἀπ, Β' Γ. Χ. Πατρουδά- κης Κυρ. ΔΒ Β' Γ. Χ. Ἀνδρου- λάκης Δημ, ΣΤα Β' Γ. Χ. Κων- σταντακάκης Βαγγ. ΓΒ Α' Γ. Χ.

Ταζεδάκης Παν. Ηγ Πρ, Λιονής Ἰωάνν. ΗΒ Πρ. Τσοντάκης Ἰωάν, Ηγ Πρ. Πιπεράκης Ἰωάνν. Ηγ Πρ.

Τζεϊράνης ΣΤ. Ζγ Πρ.